Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26110
Copyright: Admont, Benediktinerstift

quasi ecclā. Tunc abiit cōmentariensis ad aurelianū
dixq; ei uniuersa quę gesta s. Unde iratus iussit ad
duci ad se quirinū. et dixit ei. Ego te quasi filiū dilexi.
tu autem irrisisti me: deceptus ab alexandro. Dixit ei quirin.
Ego christianus factus sū. uis occidere. uis fustigare.
uis incendere. aliud non ero. Nā omnes qui erant incar
cere feci fieri christianos. et dimisi eos. et noluerūt usq;
ire. Sēm autem alexandrū papā et uirū illustrē hermen
rogauit ut abscederent. et noluerūt. Ibiq; omnes incarce
re dicentes. si pro criminib⁹ nrīs mori habuimus ac peni
re. quanto magis pro pī nomine animas nras offeri
mus. Ego v̊ rogauit eos ut exirent omnes qui baptū ha
bent et uestib⁹ candidis nouisq; uestiti. quia hoc exi
git religio xpiana. sed ad martyriū omnes usq; nē
adstant. parati ad necē suā. sicut esuriens paratus ad
epulas. Ita tibi qd placet incipe facere. Tunc fecit
ei lingua abscidi dicens. Linguā tuā aufero. quia
non timuisti sic audacter tua mihi pandere secreta.
ut tacente te torqueri iubeā in eculeo. Quirin
dixit. Miser et infelix. libera animā tuā. ne aeternę pe
nę te suscipiant. Qui tortus in eculeo dū imaurelia
nus non cessare iniurius. iussit ei manus et pedes absci
di. et sic eū decollari. et pici canib⁹. Corpus autem eius xpia
ni inuia appia sepelierūt in cimiterio pretextati. filia
v̊ eius balbina sēa uirginitate pmansit. cui sepe oscu